

strukturreformen. Hvordan vil ministeren sikre det enkelte menneskes retssikkerhed, når langt flere enheder skal tage sig af svære sociale sager? Hvorfor har man valgt at lade borgernes direkte adgang til rådgivning og udredning og vejledning, som i dag er i de nuværende amter, falde bort?

Venstres ordfører har jo netop heroppefra forklaret, at det for fremtiden er kommunerne, altså systemet, der skal beslutte, om man har lov til at få denne her rådgivning, ikke det enkelte menneske. Jeg håber, at regeringen bliver klogere og ændrer på det, inden den fremsætter sine lovfor-slag.

Hvordan vil ministeren sikre, at offentligheden kan få aktindsigt i den offentlige sagsbe-handling? Hvordan vil ministeren sikre, at man stadig væk skal give samtykke, når sager sendes videre?

Der er sikkert gode svar på flere af de mange spørgsmål, og dem glæder vi os til at få.

Hvad så med pengene, følger de med? Nej, det ser heller ikke ud, som om regeringen har tænkt sig at bruge de penge, der skal til, når man skal omstille så mange kommuner. Vi ved jo fra Bornholm, at det koster det hvide ud af øjnene at lægge kommuner sammen.

En fremmelig Venstremand, formanden for KL, hr. Ejgil W. Rasmussen, har flere steder på-peget, bl.a. i Politiken den 9. januar, at denne her store velfærdsreform måske kan betyde en be-sparselsesreform i kommunerne, fordi regeringen ikke har tænkt sig at give de penge, der skal til.

Alt i alt mener vi Socialdemokrater, at rege-ringen mangler svar på, hvordan den vil føre de mange fine ord om at støtte de svageste menne-sker i vores samfund ud i livet; alt i alt mener vi, at regeringen unnlader at fortælle hele sandhe-den, når den siger, at man kan gennemføre strukturreformen uden serviceforringelser, sam-tidig med at den ikke vil sætte de penge af, der skal til; alt i alt mener vi Socialdemokrater, at der er brug for en helt anden socialpolitik end den, vores nuværende regering står for.

Formanden:

Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Jeg har indrammet et digt, der står hjemme på mit skrivebord. Jeg læser det ret tit, for det hand-ler om livet og tilværelsen. Der står bl.a.: Dagen i går slap dig af hænde; dagen i dag er den eneste,

du kan råde over og være sikker på; dagen i morgen har du intet løfte på.

Jeg synes, det er stærke ord.

For den ene dag kan man være rask og rørig og leve en sorgløs tilværelse, den næste dag kan situationen være en anden. Man kan blive ramt af en alvorlig sygdom, man kan blive ramt af en ulykke, man kan miste sit arbejde, og man kan havne i en skilsmisssituation – familier opløses, og børn mistrives. Fra den ene dag til den anden kan ethvert menneske havne i en situation, hvor det får behov for hjælp.

Hjælpen skal bl.a. gives via den sociale lov-givning, hvis formål er at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer; at til-byde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte; og at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Hjælpen går altså ifølge lovgivningen ud på at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv eller lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten. Sådan bør det også være. Men desværre er der for mange borgere, der må kæmpe for deres rettigheder, inden de får bevil-get et tilbud, der passer lige eksakt til deres be-hov.

Dansk Folkeparti modtager ligesom SF og an-dre partier stakkevis af henvendelser fra borgere, der føler, at deres retssikkerhed er en by i Rusland. De har intet kendskab til, hvordan de-res situation bliver beskrevet og vurderet; de bli-ver ikke inddraget i sagsforløbet; de ved ikke, på hvilket grundlag kommunerne beslutter, om man skal have det ene tilbud frem for det andet. Så der er i høj grad behov for at øge den faglige kvalitet i sagsbehandlingen og retssikkerheden til gavn for borgerne.

Men der er også behov for at skabe en klar og entydig ansvarsfordeling på socialområdet, så de sociale opgaver i højere grad løses på en kva-lificeret måde i nærmiljøet og i tæt samspil med de almindelige tilbud.

KL 11.35

I dag føler mange borgere, at de er kastebolde mellem amt og kommune på grund af bl.a. grundtakstfinansieringsmodellen og de deraf følgende langvarige sagsbehandlingstider, så på den baggrund ser vi i Dansk Folkeparti frem til, at amterne bliver nedlagt. Når kommunerne den 1. januar 2007 får ansvaret for alle tilbud på det sociale område, skal borgerne kun henvende sig ét sted for at få hjælp, og det vil betyde, at der